

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (šeštoji kolegija) NUTARTIS

2015 m. gruodžio 17 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Direktyva 2003/87/EB — Šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų prekybos sistema — Bauda už perteklinę šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisiją — Proporcingumas“

Byloje C-580/14

dėl 2014 m. lapkričio 21 d. *Verwaltungsgericht Berlin* (Vokietija) nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2014 m. gruodžio 16 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Sandra Bitter, kaip *Ziegelwerk Höxter GmbH* bankroto administratorė,

prieš

Bundesrepublik Deutschland,

TEISINGUMO TEISMAS (šeštoji kolegija),

kuri sudaro kolegijos pirmininkas A. Arabadjiev, teisėjai J.-C. Bonichot (pranešėjas) ir E. Regan,

generalinis advokatas P. Mengozzi,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Bundesrepublik Deutschland*, atstovaujamos *Rechtsanwalt G. Buchholz*,
- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos T. Henze ir K. Petersen,
- Europos Parlamento, atstovaujamo P. Schonard ir A. Tamás,
- Europos Sąjungos Tarybos, atstovaujamos M. Simm ir N. Rouam,
- Europos Komisijos, atstovaujamos E. White ir A. C. Becker,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, išspręsti bylą motyvuota nutartimi pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnį,

* Proceso kalba: vokiečių.

priima šią

Nutartį

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2003 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/87/EB, nustatančios šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos [apyvartinių taršos] leidimų [prekybos] sistemą Bendrijoje ir iš dalies keičiančios Tarybos direktyvą 96/61/EB (OL L 275, p. 32; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 7 t., p. 631), iš dalies pakeistos 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/29/EB (OL L 140, p. 63, toliau – Direktyva 2003/87), 16 straipsnio 3 dalies antro sakinio galiojimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant S. Bitter, kaip *Ziegelwerk Höxter GmbH* (toliau – *Ziegelwerk Höxter*) bankroto administratorės, ir *Bundesrepublik Deutschland* (Vokietijos Federacinė Respublika) ginčą dėl baudos, kurią pastaroji skyrė *Ziegelwerk Höxter* už įpareigojimo pranešti apie 2011 m. suteiktus anglies dioksido ekvivalento leidimus ir jų atsisakyti neįvykdymą.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Direktyvos 2003/87 2 konstatuojamoji dalis suformuluota taip:
„[2002 m. liepos 22 d.] Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 1600/2002/EB [nustatančiu šeštąją Bendrijos aplinkosaugos veiksmų programą (OL L 242, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 7 t., p. 152)] parengtoje šeštojoje Bendrijos aplinkosaugos veiksmų programoje klimato kaitai skatinama skirti pirmaeilius veiksmus ir numatoma iki 2005 m. parengti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų [apyvartinių taršos] leidimų [prekybos] sistemą Bendrijoje. Toje programoje pripažįstama, kad Bendrija šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijas iki 2008–2012 m. metų, palyginti su 1990 m. lygiais, yra įsipareigojusi sumažinti 8 % ir, kad palyginti su 1990 m. lygiais, bendrą šiltnamio efektą sukeliančių dujų ilgainiui emisijas [bendrą šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos kiekį ilgainiui] teks mažinti maždaug 70 %.“
- 4 Šios direktyvos 4 konstatuojamojoje dalyje nustatyta:
„Įsigaliojęs Kioto protokolas, kuris buvo patvirtintas 2002 m. balandžio 25 d. Tarybos sprendimu 2002/358/EB dėl Jungtinių Tautų bendrosios konvencijos dėl klimato kaitos Kioto protokolo patvirtinimo Europos bendrijos vardu ir bendro jame numatytų įsipareigojimų vykdymo [(OL L 130, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 42 t., p. 24)], Bendriją ir jos valstybes nares įpareigoja protokolo A priede išvardytų antropogeninės kilmės šiltnamio efektą sukeliančių dujų bendrą emisiją, palyginti su 1990 m. lygiais, 2008–2012 m. sumažinti 8 %.“
- 5 Minėtos direktyvos 12 straipsnio 3 dalyje numatyta:
„Valstybės narės užtikrina, kad iki kiekvienų metų balandžio 30 d. kiekvieno įrenginio operatorius atsisakytų tokio leidimų, išskyrus pagal II skyrių išduotus leidimus, skaičiaus, kuris atitiktų bendrą per ankstesnius kalendorinius metus iš to įrenginio išmestų šiltnamio efektą skatinančių dujų kiekį, patikrintą pagal 15 straipsnio nuostatas, ir kad tie leidimai vėliau būtų panaikinti.“

6 Direktyvos 2003/87 16 straipsnio 3 dalyje nustatyta:

„Valstybės narės užtikrina, kad kiekvienas operatorius ar orlaivio naudotojas, kuris iki kiekvienų metų balandžio 30 d. neatsisako pakankamo skaičiaus leidimų, kurie atitiktų jo per ankstesnius metus šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisiją, būtų laikomas turinčiu mokėti baudą už perteklinę šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisiją. Nustatoma, kad bauda už perteklinę šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisiją – 100 [eurų] už kiekvieną anglies dioksido ekvivalentą, už kurį operatorius ar orlaivio naudotojas neatsisakė leidimų. Sumokėjęs baudą už perteklinę šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisiją, operatorius ar orlaivio naudotojas neatleidžiamas nuo įsipareigojimo atsisakyti leidimų skaičiaus, atitinkančio tą perteklinę šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisiją, kuri susidarytų, jeigu būtų atsisakoma kitų kalendorinių metų leidimų.“

7 Pirminės Direktyvos 2003/87 redakcijos 16 straipsnio 4 dalyje numatyta:

„Per [trejų] metų laikotarpį, prasidedantį 2005 m. sausio 1 d., valstybės narės už perteklinę šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisiją taiko mažesnę 40 eurų baudą už kiekvieną anglies dioksido ekvivalento toną, išmestą iš to įrenginio, dėl kurio operatorius neatsisakė leidimų. Sumokėjęs baudą už perteklinę šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisiją, operatorius neatleidžiamas nuo įsipareigojimo atsisakyti leidimų skaičiaus, atitinkančio tą perteklinę šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisiją, kuri susidarytų, jeigu būtų atsisakoma kitų kalendorinių metų leidimų.“

Vokietijos teisė

8 Direktyva 2003/87 į nacionalinę teisę buvo perkelta 2004 m. liepos 8 d. Įstatymu dėl šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų prekybos (*Gesetz über den Handel mit Berechtigungen zur Emission von Treibhausgasen*; *BGBI.* I, p. 1578; toliau – Įstatymas dėl leidimų prekybos).

9 Įstatymo dėl leidimų prekybos 6 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Atsakingas operatorius iki atitinkamų metų balandžio 30 d. – pirmą kartą 2006 m. – privalo kompetentingai institucijai perleisti apyvartinių taršos leidimų skaičių, atitinkantį praėjusiais kalendoriniais metais dėl savo veiklos išmestų teršalų kiekį.“

10 Įstatymo dėl leidimų prekybos 18 straipsnio „Įpareigojimo atsisakyti apyvartinių taršos leidimų vykdymas“ 1–3 dalyse numatyta:

„(1) Jeigu atsakingas asmuo nesilaiko 6 straipsnio 1 dalyje nurodyto įpareigojimo, kompetentinga institucija skiria 100 EUR, o per pirmąjį paskirstymo laikotarpį – 40 EUR baudą už kiekvieną išmestos anglies dioksido ekvivalento toną, už kurią atsakingas asmuo neatsisakė leidimų. Bauda gali būti neskiriama, jeigu atsakingas asmuo 6 straipsnio 1 dalyje nurodyto įpareigojimo negalėjo įvykdyti dėl *force majeure*.

(2) Jei atsakingas asmuo netinkamai pranešė apie teršalų, išmestų vykdant savo veiklą, kiekį, kompetentinga institucija preliminariai įvertina teršalų, kuriuos jis vykdydamas veiklą išmetė per praėjusius kalendorinius metus, kiekį. Įvertinimas yra nenuginčijamas pagrindas nustatyti įpareigojimą pagal 6 straipsnio 1 dalį. Preliminarus vertinimas neatliekamas, jei posėdyje dėl sprendimo skirti 1 dalyje nurodytą baudą atsakingas asmuo tinkamai įvykdo įpareigojimą pranešti apie apyvartinius taršos leidimus.

(3) Jeigu taikoma 2 dalis, atsakingas operatorius lieka įpareigotas pagal atliktą vertinimą iki kitų metų balandžio 30 d. atsisakyti trūkstančių apyvartinių taršos leidimų <...>“

Pagrindinės bylos aplinkybės ir prejudicinis klausimas

- 11 *Ziegelwerk Höxter* yra Vokietijoje įsteigta bendrovė, kuri iki 2011 m. rugsėjo mėn. eksploatavo šiltnamio efektą sukeliančias dujas išmetantį įrenginį. 2011 m. lapkričio 1 d. nutartimi *Amtsgericht Paderborn* (Paderborno apylinkės teismas) iškėlė šiai bendrovei bankroto bylą dėl nemokumo.
- 12 Toje bankroto byloje advokatė S. Bitter buvo paskirta bankroto administratore. Ją, veikiančią kaip bankroto administratore, Vokietijos institucijos laikė įrenginio operatore ir dėl to asmeniu, atsakingu už Įstatyme dėl leidimų prekybos nustatytą minėtam įrenginiui taikytinų įpareigojimų laikymąsi.
- 13 Todėl šios institucijos paprašė bankroto administratorės pateikti išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio 2011 m. ataskaitas ir atsisakyti tų metų apyvartinių taršos leidimų.
- 14 S. Bitter teigė, kad *Ziegelwerk Höxter* nebeprivalėjo pranešti apie 2011 m. suteiktus anglies dioksido ekvivalento leidimus ir jų atsisakyti, nes ši bendrovė savo veiklą nutraukė prieš iškeliant jai bankroto bylą dėl nemokumo, t. y. 2011 m. rugsėjo mėn., ir kad galimos skolos turi būti įtrauktos tik į bankrutuojančios įmonės kreditorių reikalavimų sąrašą.
- 15 Iš prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nutarties matyti, kad 2012 m. rugsėjo 20 d. elektroniniu laišku buvęs šios įmonės įgaliotasis atstovas informavo kompetentingas Vokietijos institucijas, kad per 2011 m. laikotarpį ši įmonė išmetė 3 324 tonas anglies dioksido.
- 16 2013 m. kovo 20 d. sprendimu minėtos Vokietijos institucijos nustatė šios įmonės 2011 m. neatsisakytų apyvartinių taršos leidimų skaičių, kuris siekė 3 323, ir skyrė jai 332 300 EUR dydžio baudą pagal Įstatymo dėl leidimų prekybos 18 straipsnį, kuriuo į nacionalinę teisę perkelta Direktyvos 2003/87 16 straipsnio 3 dalis.
- 17 Šį sprendimą S. Bitter apskundė *Verwaltungsgericht Berlin* (Berlyno administracinis teismas), kuris abejoja, ar minėtoje nuostatoje numatytos baudos dydis atitinka proporcingumo principą.
- 18 *Verwaltungsgericht Berlin* (Berlyno administracinis teismas) pirmiausia manė, kad tai, jog Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad pagal pirminės Direktyvos 2003/87 redakcijos 16 straipsnio 4 dalį per pirmąjį 2005–2007 m. paskirstymo laikotarpį numatyta 40 EUR dydžio bauda už kiekvieną išmestą anglies dioksido ekvivalento toną, už kurią operatorius neatsisakė leidimų, atitinka proporcingumo principą (Sprendimas *Billerud Karlsborg ir Billerud Skärblacka*, C-203/12, EU:C:2013:664), negali būti taikoma Direktyvos 2003/87 16 straipsnio 3 dalyje numatytos 100 EUR dydžio baudos už išmestą anglies dioksido ekvivalento toną, už kurią operatorius neatsisakė leidimų, pradedant skaičiuoti nuo 2008 m., atveju, atsižvelgiant, be kita ko, į šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų kainų kritimą nuo 2006 m. gruodžio mėn.
- 19 Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas priminė, kad pagal proporcingumo principą reikalaujama, jog Europos Sąjungos institucijų veiksmai neviršytų to, kas tinkama ir būtina atitinkamų teisės aktų teisėtiems tikslams pasiekti, todėl, kai galima rinktis iš kelių tinkamų priemonių, reikia taikyti mažiausiai suvaržančią, o sukelti nepatogumai neturi būti neproporcingi nurodytiems tikslams. Minėtas teismas daro nuorodą į Sprendimą *Agrarproduktion Staebelow* (C-504/04, EU:C:2006:30, 35 ir 40 punktai).
- 20 Šiomis aplinkybėmis *Verwaltungsgericht Berlin* (Berlyno administracinis teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar Direktyvos 2003/87 16 straipsnio 3 dalies antrame sakinyje įtvirtinta taisyklė, pagal kurią bauda už perteklinę šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisiją yra 100 EUR už kiekvieną išmestą anglies dioksido ekvivalento toną, už kurią operatorius ar orlaivio operatorius neatsisakė leidimų, pažeidžia proporcingumo principą?“

Dėl prejudicinio klausimo

- 21 Remiantis Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsniu, jeigu atsakymą į pateiktą prejudicinį klausimą galima aiškiai nustatyti iš teismo praktikos, Teisingumo Teismas, vadovaudamasis teisėjo pranešėjo siūlymu ir išklausęs generalinį advokatą, bet kada gali nuspręsti priimti sprendimą motyvuota nutartimi.
- 22 Šioje byloje reikia taikyti šią nuostatą.
- 23 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia sužinoti, ar galioja Direktyvos 2003/87 16 straipsnio 3 dalies antras sakinyss pirmiausia atsižvelgiant į proporcingumo principą.
- 24 Visų pirma, reikia priminti, kad proporcingumo principas, kuris yra vienas iš bendrųjų Sąjungos teisės principų, įpareigoja, kad Sąjungos teisės nuostata nustatytos priemonės būtų tinkamos atitinkamais teisės aktais siekiamiems teisėtiems tikslams įgyvendinti ir neviršytų to, kas būtina jiems pasiekti (žr. Sprendimo *Vodafone ir kt.*, C-58/08, EU:C:2010:321, 51 punktą ir Sprendimo *Billerud Karlsborg ir Billerud Skärblacka*, C-203/12, EU:C:2013:664, 34 punktą).
- 25 Dėl teisminės šių sąlygų kontrolės vis dėlto reikia pripažinti, kad srityje, kurioje būtina priimti politinius, ekonominius ar socialinius sprendimus ir kurioje privaloma atlikti sudėtingus vertinimus, Sąjungos teisės aktų leidėjui suteikiama plati diskrecija. Taigi vykdydamas naudojimosi tokia kompetencija kontrolę Teisingumo Teismas negali pakeisti Sąjungos teisės aktų leidėjo vertinimo savuoju. Jis gali pripažinti šį teisės aktų leidėjo pasirinkimą netinkamu, tik jeigu jis akivaizdžiai klaidingas ar tam tikriems ūkio subjektams sukeliama nepatogumai yra neproporcingi gaunami naudai (žr. Sprendimo *Billerud Karlsborg ir Billerud Skärblacka*, C-203/12, EU:C:2013:664, 35 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 26 Šiuo klausimu iš 2001 m. kovo 8 d. Europos Sąjungos Tarybos išvadų, į kurias daroma nuoroda Direktyvos 2003/87 pirmoje konstatuojamojoje dalyje, matyti, kad anglies dioksido ekvivalento leidimų paskirstymo ir prekybos jais sistemos įtvirtinimas Sąjungoje buvo teisės aktų leidėjo pasirinkimas, atspindintis politinį siekį skubiai spręsti rimtas aplinkos apsaugos problemas. Be to, šis teisės aktų leidėjo pasirinkimas grindžiamas ypač sudėtingais ir plačiai diskutuojamais ekonominiais ir techniniais aspektais, nurodytais Žaliojoje knygoje dėl šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų prekybos Europos Sąjungoje sistemos sukūrimo [COM(2000) 87 galutinis]. Todėl, siekdamas prisidėti prie Europos Sąjungos ir jos valstybių narių įsipareigojimų pagal Kioto protokolą įgyvendinimo, Sąjungos teisės aktų leidėjas turėjo pats įvertinti būsimą ir neaiškų įsikišimo poveikį (žr. Sprendimo *Billerud Karlsborg ir Billerud Skärblacka*, C-203/12, EU:C:2013:664, 36 punktą).
- 27 Tačiau sprendimas dėl Sąjungos akto proporcingumo neturėtų priklausyti nuo atgalinių jo veiksmingumo vertinimų. Kai Sąjungos teisės aktų leidėjas turi įvertinti būsimą šio teisės akto poveikį, kuris negali būti tiksliai nustatytas, jo vertinimas gali būti kritikuojamas, tik jeigu yra akivaizdžiai klaidingas, atsižvelgiant į priimant šį teisės aktą turėtus duomenis (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Jippes ir kt.*, C-189/01, EU:C:2001:420, 84 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką ir Sprendimo *Billerud Karlsborg ir Billerud Skärblacka*, C-203/12, EU:C:2013:664, 37 punktą).
- 28 Taikydamas šiuos principus, Sprendime *Billerud Karlsborg ir Billerud Skärblacka* (C-203/12, EU:C:2013:664) Teisingumo Teismas pripažino, kad proporcinga yra ne tik pirminės Direktyvos 2003/87 redakcijos 16 straipsnio 4 dalyje numatyta laikina 40 EUR bauda už toną, bet ir šio straipsnio 3 dalyje numatyta vienkartinė 100 EUR bauda už toną, nes nacionaliniam teismui nenumatyta jokia galimybė keisti šios baudos dydžio.

- 29 Teisingumo Teismas taip pat konstatavo, kad pagal Direktyvą 2003/87 operatoriams suteikiamas protingas terminas įvykdyti įpareigojimą atsisakyti leidimų ir kad valstybės narės gali nustatyti įspėjimo, priminimo ir išankstinio atsisakymo mechanizmus, kurie sąžiningiems operatoriams leistų būti gerai informuotiems apie įpareigojimą atsisakyti leidimų, todėl nekiltų pavojus, kad jiems bus skirta bauda (Sprendimo *Billerud Karlsborg ir Billerud Skärblacka*, C-203/12, EU:C:2013:664, 40 ir 41 punktai).
- 30 Teisingumo Teismas, be kita ko, pabrėžė, jog Direktyvos 2003/87 12 straipsnio 3 dalyje numatytas įpareigojimas atsisakyti leidimų ir už jo nevykdymą šios direktyvos 16 straipsnyje numatyta vienkartinė bauda, nesant kitokių lengvatų, išskyrus laikiną jos dydžio sumažinimą 2005–2007 m. laikotarpiu, Sąjungos teisės aktų leidėjo nuomone, buvo būtini siekiant teisėto tikslo sukurti veiksmingą prekybos anglies dioksido ekvivalento leidimais sistemą turint tikslą išvengti to, kad tam tikri operatoriai ar rinkos tarpininkai bandytų apeiti sistemą ar ja manipuliuoti spekuliuodami kaina, kiekiu, terminais ar kompleksiniais finansiniais produktais, kurių reikia bet kokiai rinkai (Sprendimo *Billerud Karlsborg ir Billerud Skärblacka*, C-203/12, EU:C:2013:664, 39 punktas).
- 31 Teisingumo Teismas pirmiausia nurodė, kad palyginti didelė bauda pateisinama būtinybe užtikrinti, kad įpareigojimo atsisakyti pakankamo leidimų skaičiaus nevykdymas būtų vertinamas griežtai ir vienodai visoje Sąjungoje (Sprendimo *Billerud Karlsborg ir Billerud Skärblacka*, C-203/12, EU:C:2013:664, 39 punktas).
- 32 Aplinkybė, kad nagrinėjama suma yra didesnė nei ta, dėl kurios Teisingumo Teismas nusprendė Sprendime *Billerud Karlsborg ir Billerud Skärblacka*, (C-203/12, EU:C:2013:664), negali paneigti tokio vertinimo, nes mažesnės baudos taikymas per pirmąjį prekybos laikotarpį pateisinamas, kaip nusprendė Teisingumo Teismas minėto sprendimo 25 punkte, tuo, kad tai buvo sistemos bandymo laikotarpis, kuriuo atitinkamiems ūkio subjektams buvo taikomi ne tokie griežti įpareigojimai.
- 33 Taip pat reikia priminti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas ne padidino po šio pirmojo prekybos laikotarpio taikytinos baudos dydį, bet laikinai – šiuo pirmuoju laikotarpiu – „sumažino“ pagal Direktyvos 2003/87 16 straipsnio 3 dalies antrą sakinį nustatytos 100 EUR baudos dydį (žr. Sprendimo *Billerud Karlsborg ir Billerud Skärblacka*, C-203/12, EU:C:2013:664; 25 ir 39 punktus).
- 34 Dėl argumento, kad nuo pirmojo prekybos laikotarpio gerokai sumažėjo apyvartinių taršos leidimų kainos, jau Sprendimo *Billerud Karlsborg ir Billerud Skärblacka* (C-203/12, EU:C:2013:664) 27 punkte Teisingumo Teismas pažymėjo, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas, pats numatydamas iš anksto nustatytą baudą, siekė prekybos leidimais sistemą apsaugoti nuo konkurencijos iškraipymo, kurį lemtų manipuliavimas rinka. Kaip matyti iš šio sprendimo 25 punkto, Teisingumo Teismas negali pakeisti Sąjungos teisės aktų leidėjo vertinimo savuoju.
- 35 Todėl išnagrinėjus pateiktą klausimą nenustatyta nieko, kas atsižvelgiant į proporcingumo principą galėtų paveikti Direktyvos 2003/87 16 straipsnio 3 dalies antro sakinio, numatančio 100 EUR baudą už kiekvieną išmestą anglies dioksido ekvivalento toną, už kurią operatorius neatsisakė leidimų, galiojimą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 36 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (šeštoji kolegija) nusprendžia:

Išnagrinėjus pateiktą klausimą nenustatyta nieko, kas atsižvelgiant į proporcingumo principą galėtų paveikti 2003 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/87/EB, nustatančios šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų sistemą Bendrijoje ir iš dalies keičiančios Tarybos direktyvą 96/61/EB, iš dalies pakeistos 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/29/EB, 16 straipsnio 3 dalies antro sakinio, numatančio 100 EUR baudą už kiekvieną išmestą anglies dioksido ekvivalento toną, už kurią operatorius neatsisakė leidimų, galiojimą.

Parašai.